

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY

NO. 00008

BASHERKEYT

Rachel H. Korn

*Permanent preservation of this book was made possible by
Sperber & Steinfeld Families Charitable Trust*

FUNDING FOR THE CORE COLLECTION OF YIDDISH LITERATURE
WAS MADE POSSIBLE IN PART BY A GRANT FROM THE
DAVID AND BARBARA B. HIRSCHHORN FOUNDATION

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschhorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x153, or by email at digitallibrary@bikher.org

רחל ה. קארן

בימלעכטיג

לידער

1948 — 1928

אָרויסגעגעבן פון אַ קאָמיטעט
מאָנטרעאל — — 1949

RACHEL H. KORN
BASHERTKEIT
(KISMET)

POEMS – 1928-1948

COPYRIGHT
RACHEL KORN
MONTREAL
1 9 4 9

PRINTED IN CANADA

אײך דאָנק דעם קאַמיטעט — באַזונדערס מאַשאַ ראַסקעס.
איידאָ מאַזע און מלך ראָוויטש — וואָס האָט זיך פאַרנומען מיט
אַרויסגעבן דאָס בוך. אײך דאָנק אַלע פּריינט, וואָס האָבן עס
דערמעגלעכט דורך גרעסערע און קלענערע בייטראַגן. ר.ה.ק.

דאָס שער־בלאַט האָט געצייכנט בצלאל מלחי

איך וואָלט געוואָלט אַמאָל דיין מאַמען זען

איך וואָלט געוואָלט אַמאָל דיין מאַמען זען
 און איר קושן די הענט —
 מסתמא וואָלט זי אין מיינע אויגן דיך געפינען
 און אַלע דיינע ווערטער, וואָס כ'האַט אויסגאָהאַלטן אין
 מיין בליק

און אפשר וואָלט זי מיר אַנטקעגנגעקומען
 מיט אַ שמייכל, אַ שטילן, אַ קלוגן,
 וואָס בליט תמיד אויף ליפן פון מאַמעס,
 ווען זיי פילן באַשטעטיקט דורך אנדערע פרויען
 זייער ליבע צום אייגענעם זון.

און אפשר גאָר —
 און אפשר וואָלט מיך געוואָרנט איר בליק,
 (מאַמעס ווייסן שטענדיק מער, ווי אנדערע פרויען)
 פאַר דעם ווילדן צער
 און דעם האַרבן גליק
 צו ליבן איר זון.
 איך וואָלט געוואָלט אַמאָל דיין מאַמען זען
 און איר קושן די הענט.